

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobkyně : **Mgr. Z. S.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod sídlištěm 9, Praha 8, za účasti : D & Z spol. s r.o. se sídlem Údlická 761, Praha 8, zast. JUDr. Kateřinou Nečasovou, advokátkou se sídlem Zvonková 3048, Praha 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.8.2011 čj. ZKI-O-67/384/2007-2-PL

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 4.8.2011 čj: ZKI-O-67/384/2007-2-PL se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3.000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 4.8.2011 čj: ZKI-O-67/384/2007-2-PL, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hl.m.Prahu, Katastrálního pracoviště Praha ze dne 31.1.2007 čj: OR-2696/2004-101/18 v části V. výroku tohoto rozhodnutí a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Žalobkyně v podané žalobě poukázala na to, že o jejím odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro

hl.m.Prahu, Katastrálního pracoviště Praha ze dne 31.1.2007 bylo již jednou žalovaným správním orgánem rozhodnuto, a to rozhodnutím ze dne 13.7.2007. Toto rozhodnutí bylo Městským soudem v Praze zrušeno, nyní žalobou napadeným rozhodnutím bylo tedy znovu rozhodnuto o odvolání žalobkyně. Nyní napadeným rozhodnutím bylo zrušeno prvostupňové rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hl.m.Prahu, Katastrální pracoviště Praha pouze pod bodem V. jeho výroku, což je zmatečné a nedostatečné, neboť měly být zrušeny části V. a VI. výroku prvostupňového správního rozhodnutí. Části výroku V. prvostupňového rozhodnutí byla založena evidence nově vzniklých parcel parc. č. 571/2 a 572/2, evidence zbývajících částí předtím nerozdělených pozemků č. parc. 571 a 572 byla založena částí výroku VI. Nezrušenou částí výroku VI. je uloženo zaevidovat pozemky parc. č. 571/1 a 572/1 o tam stanovených výměrech, není zřejmé, jak má být zaevidována zbývajících část pozemků dříve nerozdělených parcel parc. č. 571 a 572. Žalobkyně dále namítla, že výrokem napadeného rozhodnutí nebyly odstraněny vady prvostupňového rozhodnutí, když není zřejmé, o jaké pozemky se jedná, uvedená parcelní čísla nebyla v katastru nemovitostí evidována a není zřejmé, kde se ve výroku objevily. Zrušení nedotčená část VI. výroku je tedy i nadále neurčitá, neboť stanovuje zaevidovat v katastru nemovitostí oddělené parcely č. parc. 571/1 a 572/1, jejich polohové určení není výrokem nijak specifikována a určeno. Odkaz na geometrický plán, uvedený v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je nerozhodný, neboť právní důsledky má pouze výrok rozhodnutí, nedotčený výrok VI. prvostupňového rozhodnutí odkaz na žádný geometrický plán neobsahuje. Uvedená pochybení byla žalovanému vytknuta i předcházejícím rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2011 sp.zn. 7 Ca 242/2007. Žalovaný vytvořil zmatečný stav v evidenci nemovitostí, čímž je znemožněno s předmětnými nemovitostmi nakládat.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2011 čj: 7 Ca 242/2007-55 zrušil výrokovou část svého rozhodnutí, která se týkala evidence duplicitního vlastnictví žalobkyně a dalších osob. Pokud žalobkyně namítá, že výrokem napadeného rozhodnutí nebyly odstraněny vady rozhodnutí prvostupňového orgánu, poukázal na to, že sama žalobkyně uvádí, že bez rozhodnutí části V. výroku zbývajících částí výroku, tj. část VI. nedává smysl. Klíčovou pro vyřešení předmětné otázky část V. výroku, která byla zrušena. Má za to, že postupoval v souladu s názorem, jež byl vyjádřen v rozsudku Městského soudu v Praze, navrhl zamítnutí podané žaloby.

Právo osoby zúčastněné na řízení uplatnila společnost D & Z spol. s.r.o.. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že Katastrální úřad pro hl.m.Prahu, Katastrální pracoviště v Praze rozhodl dne 31.1.2007 pod sp.zn. OR-2696/2004-101/18 o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „katastrální zákon“) a to ve vztahu k pozemkům v katastrálním území Dolní Chabry, obci Praha, jež jsou konkrétně uvedeny pod body I. až VI. výroku tohoto rozhodnutí. Bod I. výroku rozhodnutí se vztahuje k parcele č.parc. 568/2 a č. 568/3, bod II.

výroku se vztahuje k parcele č. parc. 1462/3, bod III. výroku se vztahuje k pozemku č. parc. 1462/2 a bod IV. výroku tohoto rozhodnutí se vztahuje k parcele č. 569 a 570. Pod bodem V. výroku tohoto rozhodnutí je rozhodováno o pozemku č. parc. 571/2 a 572/2, s tím, že je vyznačeno duplicitní vlastnictví ve prospěch K. K. a B. K. na straně jedné a na straně druhé ve prospěch Mgr. Z. S. (žalobkyně). Pod bodem VI. výroku rozhodnutí je rozhodováno o pozemku č. parc. 571/1 a č. parc. 572/1 s tím, že je vyznačeno vlastnické právo ve prospěch Mgr. Z. S. (žalobkyně).

V odůvodnění správní orgán popsal dosavadní průběh řízení, uvedl, že v letech 1961 – 1971 proběhlo v katastrálním území Dolní Chabry technickohospodářské mapování pro obnovu operátu a poukázal na přečíslování jednotlivých parcel. Konstatoval, že porovnáním geometrického a polohového určení parcel pozemkového katastru s geometrickým a polohovým určením parcel evidence nemovitostí bylo zjištěno, že určení parcel není shodné, tehdejší vlastníci při technickohospodářském mapování neoznačili hranice vlastnické, ale hranice pozemku tak, jak je užívali. Dále konstatoval, že k části parcel č. parc. 571 a č. parc. 572, které nabyly žalobkyně na základě darovací smlouvy č. 8 RI 136/88 od J. H., jsou splněny podmínky pro duplicitní zápis vlastnictví. Tyto části parcel byly značeny geometrickým plánem č. 1171-62/2004, který rozdělil parcely katastru nemovitostí č. parc. 571 a 572 tak, že byly označeny parcely č. 571/1, 572/1, 571/2 a 572/2. Ve vztahu k parcele č. parc. 571/2 o výměře 20 m² a č. parc. 572/2 o výměře 74 m² byly shledány podmínky pro evidenci duplicitního zápisu vlastnictví, a to ve prospěch K. K. a B. K., každý k jedné polovině na straně jedné a ve prospěch Mgr. Z. S. k celku, a to s odkazem na rozhodnutí státního notářství D 14/70-23 ve prospěch K. K. a B. K. a smlouvy 8 RI 136/1988 ve prospěch Mgr. Z. S. Dále konstatoval, že nabývací tituly mají pro zápis do katastru nemovitostí stejný právní význam, katastrálnímu úřadu nepřísluší posuzovat jednotlivé nabývací tituly z hlediska jeho platnosti či určovat, kterému ze subjektů vlastnické právo svědčí. Bude na duplicitně zapsaných vlastnících, aby si právní vztah k předmětným nemovitostem vzájemně vyřešili.

Proti tomuto rozhodnutí podala odvolání žalobkyně, společnost D & Z spol. s.r.o. a Městská část Dolní Chabry. O těchto odvoláních rozhodl Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze rozhodnutím ze dne 13.7.2007 čj: ZKI-O-67/384/2007-Ji tak, že odvolání zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí žalovaného ze dne 13.7.2007 podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze. O této žalobě rozhodl městský soud rozsudkem ze dne 31.5.2011 čj: 7 Ca 242/2007-55 tak, že rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 13.7.2007 čj: ZKI-O-67/384/2007-Ji se v části o odvolání žalobkyně ruší a věc se v této části vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žaloba proti uvedenému rozhodnutí ze dne 13.7.2007 v části o odvolání zúčastněných osob (společnosti D & Z spol. s.r.o. a městské části Dolní Chabry) byla odmítnuta. Dále bylo rozhodnuto o nákladech řízení. V odůvodnění rozsudku soud konstatoval, že žalobkyně Mgr. Z. S. byla aktivně legitimována k podání žaloby pouze v té části, v níž bylo odvoláním napadeným rozhodnutím ze dne 13.7.2007 rozhodováno o jejích právech a povinnostech, konstatoval, že nemovitostí žalobkyně se dotkla oprava pod bodem IV.-VI výroku rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007. Dále poukázal na nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť není zřejmé, v čem měla spočívat chyba, resp. zřejmý omyl ve smyslu § 8 odst. 1 katastrálního zákona, konstatoval, že výrok rozhodnutí je neurčitý, neboť jeho součástí nebyl geometrický plán zpracovaný Ing. I. H., který je zmíněn pouze v odůvodnění rozhodnutí. Dále poukázal na charakter institutu

opravy chyb v katastrálním operátu, a to s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj: Konf 62/2003-15 a na rozsudek čj: 3 As 11/2010-259, ze kterých je zřejmé, že v rámci řízení o opravě chyb v katastrálním operátu se řeší pouze otázka, kdo bude evidován jako vlastník určitých nemovitostí, opravou má být dosaženo v souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji, případné změny evidovaných údajů nemohou založit vlastnické právo či jiné právo k nemovitosti. Soud uzavřel, že je na žalovaném, aby znovu rozhodl, a to pouze o odvolání žalobce, tedy o opravě spočívající v evidenci duplicitního vlastnictví k pozemkům 571 a 572, resp. 571/1, 2 a 572/1, 2. V ostatním rozsahu ponechá rozhodnutí v právní moci.

Následně žalovaný správní orgán vydal nyní žalobou napadené rozhodnutí ze dne 4.8.2011 čj: ZKI-O-67/384/2007-2-PL, kterým s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze čj: 7 Ca 242/2007-55 rozhodl tak, že rozhodnutí KÚ čj: OR-2696/2004-101/18 ze dne 31.1.2007 se podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu v části V. výroku ruší a věc se vrací orgánu prvního stupně k novému projednání. V odůvodnění uvedl, že ve výroku rozhodnutí KÚ čj: OR-2696/2004-101/18 se rozhoduje o změně geometrického a polohového určení vlastnické hranice mezi pozemky, označenými v současném operátu katastru nemovitostí parc. č. 571 a 572 a pozemky parc. č. 569 a 570. Po technické stránce se podle předloženého geometrického plánu č. 1171-62/2004 obnovují hranice pozemku podle geometrického a polohového určení ve stavu před obnovou operátu evidence nemovitostí technickohospodářským mapováním a části zemského povrchu vymezené hranicí zaměřenou při technickohospodářském mapování a hranicí doplněnou podle stavu před mapováním se označují parcely č. 571/2 a 572/2. Poukázal na přečíslování parcel při technickohospodářském mapování s tím, že hranice mezi uvedenými pozemky byla oproti stavu před technickohospodářským mapováním posunuta severním směrem, což je zřejmé i z pohledového porovnání mapy PK i pracovní mapy EN platné před technickohospodářským mapováním s mapou, která je výsledkem technickohospodářského mapování. Touto změnou došlo ke zmenšení parcel č. st. 65 a 450/1. Žalovaný uvedl, že rozhodnutí je nedostatečné a neurčité při posuzování platnosti operátu evidence nemovitostí, obnoveného mapováním technickohospodářským. Rozhodnutí neobsahuje konkrétní údaj, zda dokumentace při místním šetření, které bylo provedeno v rámci technickohospodářského mapování, má nebo nemá náležitosti, prokazující platnost změn geometrického a polohového určení hranic pozemků, o kterých se rozhoduje. Chybí posouzení, zda operát evidence nemovitostí obnovený technickohospodářským mapováním byl platně vyhlášen v souladu s příslušnými předpisy. Uvedl, že není možné rozhodnutí čj: OR-2696/2004-101/18 spolu s geometrickým plánem č. 1171-62/2004 vyhodnotit jako listinu, na základě které lze provést zápis duplicitního vlastnictví, a to ani evidenčního charakteru zejména proto, že nesplňují zákonem stanovené náležitosti. Záznam podrobného měření změn č. 1171 neobsahuje všechny zákonné náležitosti, konkrétně vytyčovací náčrt a protokol o vytýčení pozemku, tyto dokumenty nejsou uvedeny ani v seznamu příloh tohoto záznamu. Poukázal na ustanovení § 73 odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 26/2007 Sb., ustanovení § 62 odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 190/1996 Sb. platné k datu vyhotovení geometrického plánu s tím, že na základě neúplnosti zákonných podkladových dokumentů měl být geometrický plán vyhodnocen jako nezpůsobilý pro další rozhodování v řízení. Uložil prvostupňovému správnímu orgánu znovu posoudit, zda jsou k pozemkům č. parc. 571/2 a č. parc. 572/2 splněny podmínky pro evidování vlastnictví původních vlastníků podle stavu před technickohospodářským mapováním anebo duplicitního vlastnictví.

Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o odvolání žalobkyně, které podala proti rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007. Z obsahu tohoto odvolání je zřejmé, že žalobkyně

projevila nesouhlas s rozhodnutím katastrálního úřadu, pokud se týkalo pozemků parc. č. 571 a 572 v katastrálním území Dolní Chabry, aniž by jakýmkoliv způsobem konkretizovala výroky rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007.

Jak již bylo výše uvedeno, žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto tak, že rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007 se v části výroku V. výroku ruší a věc se vrací orgánu prvního stupně k novému projednání. Z obsahu odvolání, které podala žalobkyně, je přitom nesporné, že toto odvolání nelze považovat za odvolání, které by směřovalo jen proti tomuto bodu výroku. Z rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007 vyplývá, že pod bodem V. a pod bodem VI. výroku jsou výslovně pozemky, původně označené jako parc. č. 571 a 572, uvedeny. Sám žalovaný pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto pouze o odvolání žalobkyně, uvádí, že se v této věci rozhoduje o změně geometrického a polohového určení vlastnické hranice mezi pozemky, označenými jako parc. č. 571 a 572 a pozemky parc. č. 569 a 570, sám tedy uvádí, že se rozhoduje i o pozemcích, které jsou v rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007 uvedeny pod bodem IV. výroku. Totéž ostatně konstatoval i soud v rozsudku ze dne 31.5.2011 čj: 7 Ca 242/2007-55, když uvedl, že nemovitostí žalobkyně se dotkla oprava pod bodem IV.-VI. výroku rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007. Jakým způsobem bylo rozhodnuto o odvolání žalobkyně proti výroku pod bodem IV. a pod bodem VI. rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007 není z výroku žalobou napadeného rozhodnutí zřejmé. Tato skutečnost způsobuje nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost, když není zřejmé, jakým způsobem se žalovaný správní orgán vypořádal s obsahem celého odvolání žalobkyně, ve kterém projevila nesouhlas i se samotným rozdělením původních parcel č. parc. 571 a č. parc. 572.

Otázku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí posoudil soud z úřední povinnosti s tím, že v této souvislosti shledal důvodnou námitku žalobkyně, v níž namítala vytvoření zmatečného stavu. To platí o to víc, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný správní orgán považuje posouzení platnosti operátu evidence nemovitostí, obnoveného technickohospodářským mapováním za nedostatečné a neurčité, zpochybnil, zda operát evidence nemovitostí byl platně vyhlášen v souladu s příslušnými předpisy, zpochybňuje správnost postupu při vyhotovení geometrického plánu se závěrem, že na základě neúplnosti zákonných podkladových dokumentů měl být katastrálním úřadem geometrický plán č. 1171-62/2004 vyhodnocen jako nezpůsobilý pro další rozhodování v řízení. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je tedy patrné, že žalovaný zpochybnil rozhodné podkladové dokumenty, na jejichž základě bylo katastrálním úřadem rozhodnuto. Je nutno konstatovat, že již proto mělo být rozhodováno současně o odvolání žalobkyně proti všem výrokům rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007, které se dotkly žalobkyně, aby bylo zajištěno, že předmětné pozemky budou sdílet shodný právní režim, když v tomto stádiu řízení není zřejmé, nakolik budou podkladové materiály, včetně geometrického plánu č. 1171-62/2004, na jehož základě došlo k rozdělení původních parcel č. parc. 571 a č. parc. 572, správními orgány v dalším řízení akceptovány.

Žalovaný měl rozhodnout o odvolání žalobkyně jako celku a v případě, že by shledal odvolání v části nedůvodným, měl tuto skutečnost vyjádřit ve výroku rozhodnutí. Nelze souhlasit se žalovaným, že postupoval podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31.5.2011 čj: 7 Ca 242/2007-55 a zabýval se jen bodem V. výroku rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007, kde se hovoří o duplicitním zápisu vlastnictví. Z výroku rozsudku vyplývá, že soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí v části, jež se vztahovala k odvolání

žalobkyně, současně soud uvedl, že nemovitostí žalobkyně se dotkla oprava pod bodem IV.-VI. výroku rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007. Ani ze závěrečné části odůvodnění rozsudku nelze dovodit, že by soud měl za to, že by mělo být projednáno odvolání žalobkyně jen ve vztahu k bodu V. rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2017, když obsahuje zmínku o označení původních parcel, o nichž nebylo rozhodováno pouze pod uvedeným bodem V. výroku rozhodnutí.

Žalobkyně dále v podané žalobě namítala, že zrušením nedotčená část VI. výroku rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007 zůstala i nadále neurčitá, neboť stanovuje zaevidovat oddělené parcely č. parc. 571/1 a 572/1, aniž by tento výrok obsahoval odkaz na konkrétní geometrický plán, resp. aniž by geometrický plán byl součástí listiny, jež je podkladem pro zápis do katastru. S odkazem na to, co bylo výše uvedeno, je nutno konstatovat, že z výroku žalobou napadeného rozhodnutí není patrné, že by žalovaný správní orgán o výroku VI. rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007 vůbec rozhodoval, není zřejmé, že by ve vztahu k tomuto výroku odvolání žalobkyně zamítl a uvedený výrok potvrdil. Pokud by byla tato skutečnost ve výroku napadeného rozhodnutí vyjádřena při nezměněném znění tohoto výroku, pak by bylo možno námitky žalobkyně shledat důvodnými i v této části žaloby, neboť z výroku VI. rozhodnutí ze dne 31.1.2007 není zřejmé, s odkazem na jaký konkrétní geometrický plán došlo k rozdělení původních parcel na dvě samostatné části. Pokud jde o výrok V. rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007, je zřejmé, že tento výrok byl napadeným rozhodnutím zrušen, proto bude na správních orgánech, aby při vydávání nového rozhodnutí dbaly na konkrétnost a přesnost výroku.

Pokud žalobkyně poukazovala na to, že bylo zasaženo do jejího vlastnického práva, je nutno konstatovat, že podle již ustálené judikatury správních soudů rozhodnutím o opravě chyb v katastrálním operátu není rozhodováno o hmotněprávních vztazích, jde o úkon, který má evidenční charakter a není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu vlastnického práva. Tímto úkonem je řešena pouze otázka, kdo bude evidován jako vlastník určitých nemovitostí v katastru, tyto úkony nemají vliv na existenci vlastnického práva (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2011 čj: 9 As 64/2011-158, rozsudek ze dne 31.3.2011 čj: 8 As 4/2011-334).

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, proto žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Na žalovaném nyní bude, aby znovu rozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31.1.2007, objasnil, proti jakým konkrétním výrokům tohoto rozhodnutí odvolání směřuje a poté posoudil důvodnost odvolání ve vztahu k výrokům, které byly odvoláním napadeny.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení představují částku 3.000 Kč za soudní poplatek, který žalobkyně zaplatila z podané žaloby.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4.února 2015

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu